

ГЕОРГИ РАЙЧЕВ
МАЙКА

chitanka.info

Стринка Мариница беше вдовица от две години. И зиме, и лете тичаше по чужда работа.

Една зимна вечер Мариница се върна късно от близката гора. Дома я чакаха премръзнали двете ѝ деца. Тя внесе вътре дървата, стъкна огъня и се зае да приготви бедната вечеря. Но когато отвори солника, видя, че няма нито зрънце сол. Трябваше да потърси от съседите в заем.

Майката излезе, заключи вратата и се затече към първия съседски двор. В къщи останаха сами двете деца. Те седяха край огнището, приказваха си весело и се грееха, зачервени от буйния огън. По-голямото чупеше шумнати вейки и ги хвърляше в огнището. Буйният пламък го веселеше. Увлечено от играта, детето грабна една дълга вършина и сложи единия ѝ край в огнището. Другият остана отвън и достигаше общия куп дърва.

Изведнъж сухите дъбови листа пламнаха. Над огнището се издигнаха високи червени пламъци. Те бързо обхванаха цялата вършина. Запали се и общият куп дърва. За миг къщата се изпълни с пушек. Пламна и рогозката, и струпаните наблизко дрехи. Двете изплашени деца скочиха, спуснаха се с писък към вратата и я задърпаха силно. Но напразно — тя беше заключена отвън.

В това време майка им седеше у съседката си и приказваше спокойно с нея. Но ето че по двора се чуха виковете. Двете жени се вслушаха и Мариница скочи преbledняла. Навън някой викаше, колкото му глас държи:

— Тичайте, бре хора, тичайте!... Гори Маринчината къща!

Бедната жена изпищя и се хвърли навън. Щом стъпи на прага, тя видя, че целият ѝ двор е осветен като денем. Из комина на къщата и около стрехите се подаваха буйни пламъци. Тя припна нататък, закъдето тичаха и другите хора от селото.

Мариница стигна първа пред къщата и откачи желязото на вратата. Изплашените хора завикаха, но тя не ги чуваше и се хвърли в горящата къща...

Минаха няколко минути. Всички мислеха, че жената вече гори вътре.

Но, докато решат какво да правят, из вратата изскочи Мариница. Тя носеше на ръце двете си полуживи, задушени от пушека деца. Картината беше страшна. Част от дрехата и косите на жената горяха.

Посрещнаха я хора. Някой я плисна с ведро вода. Тя падна примряла на земята, като не преставаше да вика:

— Децата ми!... Спасете миличките ми дечица!

Но като по чудо двете деца бяха съвсем здрави, само с малко опърлени лица и замаяни от лютия дим.

Добри хора вдигнаха нея и децата ѝ и ги пренесоха у съседите.

Мариница лежа болна от раните си цял месец. А когато оздравя, настани се да живее у едни свои роднини. Макар че я постигна голяма беда, тя беше щастлива, че спаси живи и здрави децата си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.